

Pastoor drs J.H.T.P.M. (Hans) Hermens
profiel Liturgie

Tel. 06 – 46104246 / 0571 - 273 160

E-mail: hermensch@hotmail.com

Niet bereikbaar op maandag (vrije dag).

Kerklaan 18
7391 AN Twello

Even voorstellen.

Ik ben Hans Hermens, geboren op 4 december 1965 te 's-Hertogenbosch en opgegroeid te Vught. In 2005 ben ik door Kardinaal Simonis gewijd tot priester en vervolgens door hem gezonden naar het parochieverband Twente west. Ik kwam te wonen in Vroomshoop. Daar heb ik drie jaar met veel plezier gewerkt als priester. In 2008 kwam ik terecht in de Betuwe, tussen Arnhem en Nijmegen, en werd pastoor van de St. Benedictusparochie. In 2013 vertrok ik naar Salland en werd ik pastoor van de Emmanuelparochie. Nu moet ook ik hier weer afscheid nemen en dan merk ik dat ik in deze vijf en een half jaar wel gehecht ben geraakt aan vrijwilligers en parochianen. En bij een afscheid merk ik ook dat dit gehecht zijn, wederzijds is.

In ben nu dertien jaar priester. Voor mij speelde de roeping voor het priesterschap al vroeg, van af mijn achtste jaar. Maar toen ik ouder werd kreeg ik steeds meer negatieve reacties op deze keuze. En zeker in de pubertijd is het moeilijk, misschien wel onmogelijk om hier aan vast te houden. In Nijmegen heb ik de lerarenopleiding gedaan en ben wiskundeleraar geworden, en kwam op een grote scholengemeenschap in Culemborg te werken. In deze acht jaren waarin ik leraar was genoot ik van het omgaan met de vele leerlingen. Vooral het begeleiden en er te mogen zijn voor deze leerlingen trok mij zeer aan. Maar toch bleef ik mij aangetrokken voelen door de stem van de Roepende. Ik was 30 toen ik begon aan mijn theologieopleiding aan de Katholieke Universiteit te Utrecht en besloot pas na vijf jaar studie, mijn baan als wiskundeleraar op te zeggen en me aan te melden bij het Ariënskonvikt, de toenmalige priesteropleiding voor het aartsbisdom. Om tot deze keuze te komen is een strijd aan voorafgegaan die hoort bij een persoonlijke groei, in geloof en persoon. Achteraf, een deel van mijn levensweg overziend mag ik mij toch geleid weten.

Ik werk nu vijftien jaar met veel vreugde in het pastoraat. Ik voel me bevoorrecht om mensen vanuit een gelovig perspectief nabij te mogen zijn, op momenten van vreugde en verdriet. Een ontmoeting van mens tot mens kan mij echt verwonderen, elk mens draagt een verhaal met zich mee en dat is de moeite waard om naar te luisteren. In elk mens ontmoeten we ook een glimpje van Gods aanwezigheid. Wij allen zijn immers naar Zijn beeld en gelijkenis geschapen.

Als pastoor krijg ik naast pastorale taken ook te maken met bestuurlijke taken, als pastoor ben je immers ook voorzitter van het parochiebestuur, zo schrijft het kerkrecht ook voor. Ik spreek de hoop uit, vele goede contacten te mogen hebben met het pastorale team, parochiebestuur, de vele vrijwilligers en vrijwilligsters, en met alle parochianen uit de Emmaüsparochie en de Franciscus en Claraparochie. Ik besef maar al goed dat ik als pastor, pastoor, het nooit alleen kan, en veel van jullie kan leren. Zo heb ik ook jullie hulp en inspiratie nodig. En ik bid God om zijn zegen en steun voor het werk in onze Franciscus en Claraparochie een de Emmaüsparochie.

Ik zie met vertrouwen de toekomst tegemoet en kijk uit naar het ontmoeten van nieuwe mensen in de geloofsgemeenschappen.. Werken als pastor, ik vind het heel mooi werk.